

omhandlede aktiviteter og fastsætte begrænsninger herfor, forudsat at fuglene er blevet dræbt, indfanget eller på anden måde lovligt erhvervet.

Medlemsstater, som ønsker at meddele en sådan tilladelse, rådfører sig forinden med Kommissionen for sammen med denne at undersøge, om der er rimelig grund til at antage, at markedsføring af fugle af den pågældende art i Fællesskabet som helhed medfører eller vil kunne medføre fare for bestandes størrelse, artens geografiske udbredelse eller dens evne til at formere sig; viser undersøgelsen, at den påtænkte tilladelse efter Kommissionens opfattelse medfører eller vil kunne medføre en af ovennævnte farer, sender Kommissionen medlemsstaten en begrundet henstilling; hvorved der gøres indsigelse mod markedsføring af den pågældende art. Består der efter Kommissionens opfattelse ingen sådan fare, meddeler den medlemsstaten dette.

Kommissionens henstilling offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

En medlemsstat, der meddeler en tilladelse i henhold til dette stykke, undersøger med regelmæssige mellemrum, om forudsætningerne for at meddele tilladelsen stadig er til stede.

4. For de arter, der er anført i bilag III/3 foretager Kommissionen undersøgelser af deres biologiske status samt af de følger, det vil få for denne, hvis fuglene gøres til genstand for salg.

Den forelægger senest fire måneder inden udløbet af den i artikel 18, stk. 1, nævnte frist en rapport og sine forslag for det i artikel 16 omhandlede udvalg med henblik på at afgøre, om de pågældende arter skal optages i bilag III/2.

Indtil en sådan afgørelse foreligger, kan medlemsstaterne med forbehold af stk. 3 anvende de gældende nationale bestemmelser på de pågældende arter.

Artikel 7

1. De i bilag II nævnte arter kan under hensyn til bestandens størrelse samt arternes geografiske udbredelse og formeringsevne inden for Fællesskabet som helhed jages i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Medlemsstaterne påser, at jagten på disse arter ikke er i strid med de beskyttelsesforanstalt-

ninger, der er truffet i arternes udbredelsesområder.

2. De i bilag II/1 nævnte arter kan jages i det geografiske sø- og landområde, hvor dette direktiv finder anvendelse.

3. De i bilag II/2 nævnte arter kan kun jages i de medlemsstater, hvorunder de er angivet.

4. Medlemsstaterne sikrer sig, at jagt, herunder i givet fald falkejagt, således som den skal finde sted i henhold til de i medlemslandene gældende jagtbestemmelser, udøves i overensstemmelse med princippet om en fornuftig udnyttelse og en økologisk afbalanceret regulering af de pågældende fuglearter, samt at jagtudøvelsen er forenelig med de bestemmelser, der følger af artikel 2, med hensyn til bestandene af disse arter og særlig af trækkende arter. De drager især omsorg for, at de arter, som omfattes af jagtlovgivningen, hverken jages i redetiden eller i de forskellige faser af yngletiden. Når det drejer sig om trækkende arter, påser de ganske særligt at de arter, der omfattes af jagtlovgivningen, ikke jages i yngletiden og under deres træk til redebygningsstedet. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen alle formålstjenlige oplysninger om den praktiske gennemførelse af deres jagtlovgivning.

Artikel 8

1. For så vidt angår jagt på, fangst af eller drab på fugle i overensstemmelse med dette direktiv forbyder medlemsstaterne anvendelse af alle midler, indretninger eller metoder til massefangst eller -drab eller ikke-selektiv fangst eller drab, som kan medføre, at en art forsvinder lokalt; de forbyder herunder navnlig anvendelse af de i bilag IV, litra a), nævnte midler, indretninger og metoder.

2. Endvidere forbyder medlemsstaterne al jagt fra de i bilag IV, litra b), nævnte transportmidler på de i samme bilag nævnte betingelser.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne kan af nedenstående grunde fravige artikel 5, 6, 7 og 8, såfremt der ikke findes nogen anden tilfredsstillende løsning:

- a) – af hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed,
- af hensyn til sikkerheden for luftfarten,